

Србија Васкрс 2010. године дочекује радосније него икада раније. Посебно се радујемо јер смо добили новог патријарха!

Овим речима започео је разговор за Курир епископ шабачки Лаврентије (75). Као најстарији епископ Српске православне цркве по рукоположењу, управо он је био на челу изборног сабора. Данас више не крије да је од почетка имао свог фаворита.

Епископ Лаврентије: Још кад се патријарх Павле разболео и кад смо видели да треба да бирамо новог патријарха, моје мисли биле су да би најбоље било да то буде тадашњи владика нишки Иринеј. Његов је живот од детињства био посвећен Богу и Цркви, тако да кад је постао патријарх, он је само наставио континуитет живота Цркве. Он је реалан човек, а то је важно и међу нама владикама. Патријарх Иринеј добро познаје душу српског народа, чак је боравио и у иностранству, где је председавао појединим органима СПЦ и упознао и тог нашег човека у туђини. Између осталог и због тога, он је најпозванија личност за поглавара наше цркве. То, наравно, није зависило од мене и мојих мисли, иако сам се надао и гласао. Радовао сам се јер сам се уверио да је и Бог био на тој страни. Дакле, радујмо се што је Господ изабрао овог дивног човека за наследника патријарха Павла.

Курир: Одмах по избору патријарха уследила је истрага у Епархији рашко-призренској и разрешење владике Артемија. Да ли то има везе једно с другим?

Епископ Лаврентије: То су питања која су у надлежности Синода и Сабора и она не зависе од патријарха. Мени је жао што је све кренуло практично на дан његовог избора, а проблем заправо траје већ петнаест година.

Курир: Надам се да не желите да кажете да се патријарх не слаже с поступцима Синода, на чијем је челу?

Епископ Лаврентије: Не, наравно, али би ми било много драже да се то није догодило у

Патријарх је реалан човек

Пише: Епископ шабачки Лаврентије
субота, 03 април 2010 12:20

време његовог избора. Међутим, питање је било сазрело и тако је морало да буде. Наглашавам, реч је о превентивној одлуци Синода до почетка редовног заседања Сабора.

Курир: Какав је ваш став у вези с дешавањима у Епархији рашко-призренској?

Епископ Лаврентије: Црква је институција у којој постоје прописи и правила. Ко се огрешо о та правила, мора да одговара. Артемије, нажалост, иако је реч о дивном и честитом човеку и монаху, није за сарадњу и он као такав није одговарао месту на које је постављен. Ми смо то све видели касније, али смо га молили да се уклопи. С друге стране, Косово је најосетљивији део Србије. Можда би он био идеалан епископ да је био постављен у неку другу епархију у Србији. Али, доле је сарадња неопходна, поготово с онима које је Запад тамо поставио.

Курир: И то је, дакле, један од проблема с владиком Артемијем?

Епископ Лаврентије: Он је генерално био против разговора и договора. Као пример наводим поступак кад су Шиптари за време мартовског погрома порушили наше светиње на Космету. Ми смо се жалили и Европска унија је увидела своју грешку што те светиње није чувала и заштитила. Због тога је ЕУ одвојила велику суму новца да се те цркве обнове. Међутим, Артемије је то одбио казавши да неће да нам цркве обнављају они који су их рушили. Сабор је рекао да се слаже с том оценом, али с обзиром на то да ми сами не можемо те цркве да обновимо, одлучили смо да прихватимо да их они обнове. Боље и тако него да остану порушене. Цео Сабор је подржао то становиште. Они су тражили да ми доведемо наше архитекте, који ће руководити радовима, а да они обезбеде новац и најјефтиније извођаче радова. Међутим, Артемије је свој пристанак условљавао тиме да изградњу обавља његова фирма „Раде неимар“. То је био један од разлога разлаза Артемија са Сабором. Било је и других ствари, али о њима ће одлучивати Сабор.

Курир: Какву одлуку очекујете?

Епископ Лаврентије: На Сабору ћемо све доказе и сазнања проучити и онда донети одлуку. Све зависи од извештаја стручњака. Ако се докажу неке неправилности, за које верујем да нису учињене кривицом Артемија, већ неких његових сарадника који су га

Патријарх је реалан човек

Пише: Епископ шабачки Лаврентије
субота, 03 април 2010 12:20

злоупотребили, одговорни ће сносити последице. Они су себи куповали куће од пара које је наша сиротиња давала за гладне на Косову. Ако се то докаже, и он мора да буде свестан своје кривице зато што је дозволио да то други ураде у његово име.

Курир: Проблеми у Рашко-призренској епархији, по свему судећи, нису усамљен случај. Постоје сазнања да ће и у неким другим бити истраге?

Епископ Лаврентије: Познато је да суд не покреће никакав поступак док не добије тужбу. Значи, неко од нас мора Сабору писменим путем да се пожали на рад неке епархије или неког епископа. Само у том случају Велики црквени суд то узима у разматрање и налаже Синоду да спроведе истрагу.

Курир: Хоће ли на Сабору бити речи и о подели неких епархија?

Епископ Лаврентије: То су врачања. Био сам епископ у Западноевропској епархији и имао само осам парохија, а кад сам дошао овде, затекао сам 298 парохија. Али, тамо ми је било теже јер су оне биле разбацане. Требало ми је три дана да из Немачке одем у Шкотску да служим, док овде у Шапцу ујутру одем, а увече се вратим. Битно је то да ли је епископ у стању да обави посао. Хвала Богу, ми имамо пуно младих епископа и верујем да ће се они сложити да ствари треба да се промене. Али, има ту још један проблем, а он се зове бела куга. Сваке године у мојој епархији угаси се једна парохија.

Курир: Има ли СПЦ решење за белу кугу?

Епископ Лаврентије: Шта ми можемо, осим што апелујемо на народ да рађа. Кад кажем некој младој жени да треба да роди, она ми каже: како кад ми треба 15.000 динара за пелене, а ја то немам. Али није само то разлог. Било је и веће сиротиње у народу, па се рађало. Неће људи одговорност. Млади брачни пар данас хоће првих година да буде слободан, да прошета, а кад им падне на памет да рађају, онда не да Бог.

Курир: У којој мери је Црква спремна на промене?

Епископ Лаврентије: Чињеница је да долази све више младих епископа, који најбоље разумеју данашње време. Време се мења и сваких десет година ми имамо другу ситуацију у друштву, а свака нова генерација има другачији укус и потребе.

Курир: Шта ће Црква урадити у том правцу?

Епископ Лаврентије: Црква ће тежити томе да се приближи свом народу, али неће клечати пред њим. Ипак, верник треба да буде свестан да је спасење потребно њему, а не Цркви.

Курир: Да ли је једно од решења организовање различитих садржаја за младе при цркви? У Грчкој се, рецимо, млади састају у црквеним портама, имају интернет клубове, возе ролере...

Епископ Лаврентије: И наша је жеља да се тако приближимо народу, али смо, због тешких околности деценијама и вековима, заостали у односу на друге православне цркве. Желимо да се наши верници у цркви осећају као у својој кући и у томе ћемо успети, ако Бог да здравља.

Курир: Патријарх Иринеј је и пре устоличења најављивао могућност скорог доласка папе Бенедикта у Србију. Какав је ваш став о томе, као и о помирењу православља и католицизма?

Епископ Лаврентије: Мене бије глас да сам велики екумениста. Био сам на Западу и један од мојих задатака био је да одржавам контакте с другим верским заједницама. За то сам да се као деца Божја што више зближимо. Бог је основао једну цркву и ми треба да се трудимо да све што су људи временом између себе поставили као баријеру уклонимо.

Курир: Шта кочи уклањање тих баријера?

Епископ Лаврентије: Јаз између нас се продубљивао до пре неких 40 година, кад се појавио екуменски покрет. Направљен је велики успех. Пре педесет година католици не би јели за трпезом коју је благословио православни свештеник и обрнуто. Данас се ми заједнички молимо, разговарамо и организујемо заједничке хуманитарне акције. Једино што не можемо заједно је да се причешћујемо. Остала је још само та препрека на путу уједињења. Али, код нас овде постоји један проблем. Ми и Хрвати, који су католици, оптерећени смо многим проблемима још из Другог светског рата. Католичка црква могла је да ублажи многе несреће које су наш народ задесиле од њених верника. Она то није учинила и то наш народ памти. То је разлог због којег папа још није посетио нашу земљу, а обишао је цео свет. Мислим да им је то велики минус, али нису они криви, већ ови овде, јер су били најгори плод католичке вере.

Курир: Значи, Црква нема ништа против доласка папе?

Епископ Лаврентије: Црква би драге воље прихватила да дође папа. Чак и далај-лама да дође, ми бисмо га прихватили оберучке. Али, наш народ, посебно онај у западним крајевима, који су усташе завиле у црно, наљутио би се на мајку цркву. Ипак, не можемо ми целог живота ићи леђима у будућност. То мора једном да се заврши.

Курир: Да ли би патријарха Павла требало прогласити свецем?

Блаженопочивши патријарх Павле је наш светитељ. Он не умире! Он ће вечито живети у срцима нашим и ја верујем да ће га Српска православна црква уврстити у ред прослављених и он ће бити наш светититељ убудуће, ако Бог да.